

5. 7. 1902	Adolf Karel Kajpr narozen ve vsi Hředle jako mladší ze dvou synů Adolfa Kajpra st. a Anny, roz. Kytkové	20. 3. 1941	zatčen kvůli „štvavým“ a „nenávistným“ článkům proti Říši
12. 7. 1902	pokřtěn v kostele sv. Vavřince v Žebráku	1941–45	vězněn nacisty: věznice Praha-Pankrác, koncentrační tábory Terezín, Mauthausen a od r. 1942 Dachau; 29. 4. 1945 osvobozen, 21. 5. 1945 repatriován
1905	po smrti matky se s otcem a bratrem přestěhoval do rodných Bratronic	1945–50	řeholní život a pastore u sv. Ignáce v Praze; proslulý kazatel a exercitátor
1906	po smrti otce se sirotků ujala teta Klára spolu s manželem Josefem Bůžkem	15. 8. 1945	složil čtvrtý řeholní slib a stal se profesem Tovaryšstva Ježíšova
1908–16	studium v obecné škole	1947	obdržel dvě státní vyznamenání od prezidenta republiky jako účastník národního boje za osvobození
1916–24	tovaryš a mlynářský pomocník v mlýně Roučmída; samostatná příprava ke studiu na gymnasiu	1945	redaktor listu <i>Dorost</i>
1924–26	služba v československé armádě v Tachově a v Trebišově	1945–48	redaktor periodika <i>Katolík: list pro kulturu a život z víry</i> ; autor textů uvádějících do hloubi křesťanské víry a komentujících soudobé dění (kritika ateismu a materialismu liberalistického, nacistického i komunistického)
1926	přijat do kvinty na Arcibiskupské gymnasium v Praze-Bubenči, které spravovali jezuité	únor 1948	zákaz listu <i>Katolík</i>
14. 8. 1928	vstoupil na Velehradě do noviciátu Tovaryšstva Ježíšova	14. 3. 1950	zatčen kvůli „štvavým“ článkům proti lidově demokratickému zřízení, „rozvratným“ homiliím a „špionáži“ ve prospěch Vatikánu
1928–30	noviciát, příprava k maturitní zkoušce a její absolvování	31. 3. – 5. 4. 1950	soudní líčení ve věci Machalka a spol.: proces, který měl na řeholnících ukázat, že je církev společensky nebezpečný nepřítel, jemuž je třeba se postavit; Kajpr shledán vinným z velezrady a odsouzen na 12 let do žaláře a k dalším, doplňujícím trestům
15. 8. 1930	složil řádové sliby	1950–59	vězněn komunisty: věznice Praha-Pankrác, Mírov, Valdice a od r. 1951 Leopoldov
1930–32	studium filosofie v Eegenhoven (Belgie)	13. 9. 1959	při práci stížen infarktem myokardu, zaopatřen, převezen do vězeňské nemocnice
1932–36	studium teologie v Innsbrucku (Rakousko)	17. 9. 1959	stížen druhým infarktem myokardu, zemřel; tělo pohřbeno na vězeňském hřbitově
26. 7. 1935	kněžské svěcení v Innsbrucku (Rakousko)	24.–25. 10. 1968	tělo exhumováno, převezeno do Prahy a uloženo do řádové hrobky na Vyšehradě
31. 7. 1935	primiční mše svatá v kostele sv. Ignáce v Praze	16. 12. 1993	soudně rehabilitován a prohlášen za nevinného
1936–37	třetí probace v Paray-le-Monial (Francie)		
1937–41	řeholní život a pastore u sv. Ignáce v Praze		
1937–39	studium sociologie na filosofické fakultě Univerzity Karlovy		
1937–41	redaktor řádových časopisů <i>Posel Božského Srdce Páně</i> (1937–41), <i>Obrození</i> (1939–40), <i>Dorost</i> (1939–40), <i>Nové směry</i> (1940–41); autor textů uvádějících do hloubi křesťanské víry a komentujících soudobé dění (kritika fašismu a nacismu)		
1938–39	výuka etiky na Studium catholicum		
1940–41	výuka filosofie na Arcidiecésním bohosloveckém učilišti pražském		
podzim 1939	vyšetřován gestapem poté, co list <i>Dorost</i> vzbudil nevoli okupantů: napomenut a lákán ke spolupráci		
březen 1940	zatčen superior Alois Koláček SJ; zákaz listu <i>Dorost</i> ; Kajpr začal vydávat bez souhlasu úřadů <i>Nové směry</i> určené křesťanské mládeži		
únor 1941	publikoval článek oponující způsobu, jímž se kolaboranti dovolávali sv. Václava, aby jím zdůvodnili své pojetí přináležitosti Čechů k Říši		„Kristus je stále týž, žije a je s námi ve věčném Hodie, v neměnném Dnešku věčné přítomnosti. [...] Tuto věčnou přítomnost, věčný dnešek, mají z Něho všichni jeho praví svatí. [...] Proto by měl být věřící křesťan člověkem opravdu dnešním, moderním [...]. Přítomnost je vlastním Božím časem, jí se třeba chopit oběma rukama, jí třeba hníst a vytvářet a vtisknout jí Kristovu tvář.“ (Adolf Kajpr)

Členem Tovaryšstva Ježíšova byl Kajpr 31 let, knězem 24 roků. Z toho byl pro víru v Ježíše Krista a pro věrnost církvi vězněn 13,5 roku a právě ve vězení a v jeho důsledku zemřel. Ti, kdo jej znali, shodně vypovídají o tom, že byl představitelem maximálního křesťanství a že v nich zanechal dojem svatosti. Také papež sv. Jan Pavel II. představil Kajpra jako řeholníka, který dokázal i v podmínkách pronásledování dávat „příklad velké důstojnosti životem křesťanských ctností“ (26. 4. 1997) a který „zemřel v pověsti svatosti“ (20. 5. 1995).

Bože Otče, vpravdě svatý,

*chválíme Tě, neboť všichni, kdo se přimykají ke Kristu
a jsou s ním jednoho Ducha, žijí v Tvé přítomnosti
a vyzařují Tvou svatost.*

*Děkujeme Ti, že jsi tuto milost dal i svému služebníku
Adolfu Kajprovi. Slovem i příkladem vedl své současníky
k maximálnímu křesťanství a byl kvůli tomu pronásledován,
týrán a vězněn v nacistických koncentračních táborech
i v komunistických žalářích, kde pro víru v Tebe zemřel.*

*Prosíme Tě proto, abys oslavil své jméno tím,
že nám církev představí Adolfa Kajpra jako příklad
hodný úcty a následování. Vyslyš pro jeho přímlovu modlitby,
jež Ti předkládáme, a dej, abychom i my dospěli
k hlubokému obrácení, porozuměli své současnosti
a dokázali jí vydávat pravdivé a účinné svědectví
o milosrdné lásce Boha Otce, Syna a Ducha svatého.*

Neboť Ty žiješ a kraluješ na věky věků.

Amen.



Dokumentaci o Adolfu Kajprovi a svědectví
o vyslyšení modliteb zasílejte prosím na adresu:
Římskokatolická duchovní správa kostela sv. Ignáce
Ječná 2, 120 00 Praha 2

Stránky věnované Adolfu Kajprovi: www.kostelignac.cz

Adolf Kajpr SJ
svědek maximálního křesťanství